

2000]

కను తేదీవల కెక్కడ వాడెను. ఇంకా
 ముందులో కాదో కూడా నాకు తెలియదు.
 ఏదో చేర్చకపోయినట్లు కన్పించుచున్నది.
 కాని ఆయన పరిపక్వుడై కను. ఒక్కడూ
 నాకైతే నివాసముగా చూచి నాకక్కడ
 కూచున్నాడు. మదిలో నాము పొడగిరి.
 ఆమెత్తుకి తగ్గిలావు. తెలివితేములు, విశా
 లములైన కళ్ళి. చక్కని చురుకు. తీర్చిప
 ముక్కు. నిమగ్నండువంటి కిరణ్చాయ. కొం
 టువేవాడే.

పాపమునచ్చి తరువచము లందుచి.
 ఎకసాక్ష్యముగా జేనాని పల్ల
 నువచి, పల్లవు, తల్లిను, కేంద్ర
 పాపము మూలముని రోజులు జరిగియు
 గాఢంగా చెంది. లేవడము, స్నానము
 భజనము చేయడము, నిద్రపోవడము,
 తినుచు చేయడము, పికారు వెళ్ళిచచ్చి
 భజనముచేయడము, నిద్రపోవడము;
 ఎన్నడు గడవగలము. ఎంతైనా
 మన్ని మార్గముచేరుదామని

అంతానాయకాలము యజ్ఞాశ్రయం
నా సుధావంతరాలకి పికారు పెట్టెను.
అప్పుడు అయ్యలకు అవుతుంది. కేంద్రంగా
అయ్యలకు అవుతుంది. అయ్యలకు అవుతుంది.
అయ్యలకు అవుతుంది. అయ్యలకు అవుతుంది.
అయ్యలకు అవుతుంది. అయ్యలకు అవుతుంది.
అయ్యలకు అవుతుంది. అయ్యలకు అవుతుంది.

శేషా కూర్పున్న పది నిమిషములకు
సమాప్తమై పది తొలగియున్న పద
ముగిలిన హృదయకాయవచనాదుడు. రయ

మన, కృతాంజలికి నమోయముగా ప్రాణి
చాను. స్వాములవారు ఉండుటకు వీలుపడ
దనీ, అమలాష్ట్రమును వెనుకనున్న మన, ఈనాటి

తల్లిలోహమునలె మెరుస్తూఉం
యోగుల హృదయములవలెనే
ప్రేమతోయి కమ్మదిగానున్నము

నాస్వామ్యభావములో ఒకసంగతి చెప్ప
దము" అన్నాడు.

నా పక్కనన్న బ్రాహ్మణుడులేది..... సవిజయముగా ప్రాణించాడు.

మళ్ళీ అమాంగమున పట్టివున్న అక్కడ
భిక్ష చేస్తామనీ చెప్పి వాణి నారాయణస్మరణ
తో శలవిచ్చి శేపుడాటి వెళ్ళిపోయారు.

ఇదంతా నాకు అశ్చర్యముగా ఉంది.
ఎవరో సన్నాహి కనపడత మాత్రాన్ని
ఈయన ఆయనకు సాష్టాంగపడి తనింటికి
రమ్మని అంతప్రాణేయపడడ మెందుకా అను
కున్నాను. సన్నాహి అయినంతమాత్రాన
వచ్చిన విశేషమేమీ తునుకున్నాను. నేను
మట్టకులేచి స్వాములవారి: కమస్కారము
పెట్టలేదు.

స్వాములవారు వెళ్ళిగానే శాస్త్రులుగారు
కమ్మదిగా నాదగ్గర కొచ్చారు. మార్యాద
మయము అయినది. పక్కమడిక్కున ఆకా
శము రక్తవర్ణముదాల్చింది. నోదావరీజలము

తూఉంది. మందమారుతం అత్యంత
వార్తలనేకేలో మా చెవిలో ఉడుకు
నాస్రక్కనున్న బ్రాహ్మణుడు
సంబోధించి "సన్నాహి శ్రమమంటే మీ
వాళ్ళకు గౌరవములేదుకాబోలు" నన
"గౌరవములేకనేమిలెండి ప్రతివాళ్ళా న
సివేపం చేకొని తిరిగే ఈరోజుల్లో
అసలైన సన్నాహిసులో తెలిసికోవడం
అంతెకాకుండా నిజంగాచూడవచ్చే స
సన్నాహిసులు ఈకాలములో లేకేమ
కూడానాఅనుమానంఅన్నానునిర్లక్ష్యంగా
"అబ్బాయి! ఏపు బొందరపడి ఆలాగ అ
హిందూమతము ఉన్నయేకాలము భార
ము ఉన్నంతకాలము మహానుభావులు
తీరుతారు. అటువంటివాళ్ళు ఏనకృతుగా
ఉండబట్టి ప్రపంచము ఈమాత్రముగా

అకాశము నుపు కాంతికి కొంత
తేజో మిక్కిలిమయి ఉంది. గాఢకూడా
తేజంతు స్వల్పగా విస్తూఉంది. ఈపు
న నిడు చంద్రనిబబము కొబ్బరితోబు
ముచి బొంగిచూస్తూఉంది. ఆకాశము
గా ఉంది.

మాది ఈప్రాంతములోనే ఒకగ్రామము.
అంతే చతుశ్శాస్త్రపండితుడు, సదాచార
పుడు, భూతదయగలవాడు, ఉండరి
గా చాలా కారవింపబడేవాడు. ఇంట్లో
పదిమందికి తక్కువగాకుండా తీవ్ర
వారు. చాలాసంతోషపడుడు. అందుచేత

నాస్వామియందవలసిన అన సరము
నా కాలక్షేపము చేయడానికి వీలుగా
నిత్యమూ గోదావరీనీరముచేస్తూ,
అటు పాఠములు చెప్పకుంటూ, నచ్చిన
వలకు సత్కారముచేస్తూ, చాలా నిష్క
డిండేవాడు.

ఆయనకు లేకలేక చిరకాలమునకు నేను
జ్ఞాను. ఆయనతనస్సు ఫలించి సంశయ
దినదినచాలా సంతోషించాడు.కొడుకులు
గానే సంతోషించడము లేకపోతే విచా
నడమేకాని నాల్గివలన ఎంతసుఖం కలుగు
నో ఎంతకష్టము కలుగుతుందో ఆలో
చించాట్ల ఎవ్వరూలేరు. అతిగారాబంగా
తలదాపులచేతులలో నానాటికి పెరిగి
వృద్ధవాడయ్యాను.

మాతండ్రిగారే నాకు విద్యాగురువులు.
అందుకు సంవత్సరములు వచ్చుననికే కొంత

కావ్యభాగముకలిగిఉంది. పక్కటికై నా తనంతటి
వానిని ఉన్న తాళిమూల: శ్రీమంశోపచాను.
చాలా నానావిద్యలుగల వారు ఇంట్లో
ఉన్నవడలెవరి ఉండేది. మూబంధువులు పిల్ల
లని ఇంట్లో ఉంచువుకునే వాల్లను కొంతమం
దిని చూడకపోయినా నాకూ ఇంకాచూడవ
నలెదని అప్పుపుట్టింది. మాతండ్రికి ఇష్టములేక
పోయినా మూనల్లీమా: నామూ: తీసి
చేయలేక నన్ను అమలాపురము తీసుకువెళ్లి
అక్కడ ఒకబంధువుల ఇంట ప్రకృతవెట్టి ఇం
గ్గీ ఘనదువు చేప్పించిని వారికి వాపుడెప్పి
వెళ్ళాడు. సంస్కృతమునలెకే ఇంగ్లీషుకూడా
తర్జుగానే నచ్చేది. రాష్ట్రోపాధ్యక్షము వరకూ
వచ్చాను.

ఇక్కడ యశోవర్మగా ఉండేవాణినినన్ను
అడిగేవాట్లా చేసేవాట్లాలేరు. ఎప్పుడు ఎంత
కావలెనంటే అంతడెట్లా మాతండ్రి నాకు
పంపిస్తూ ఉండేవాడు. దానితోన్నేహితులు
చాలామంది చేరారు. డబ్బు పుష్కలముగా
నున్నప్పుడు న్నేహితులకు లోపమేమిటి? అం
దులోనూ నాదగ్గర పరిశీలనాకక్షి కొంత
తక్కువ. అందుచేత అన్ని రకములవారూ
చాల మంది నా చుట్టూ ఎప్పుడూ ఉండే
వారు. పదిమంది చేరిన వోట నియ
మములూ కట్టుబాట్లూ తక్కువ గదా!
మిత్రబృందం ఎక్కువైనకొద్దీ విద్యపై శ్రద్ధ
తగ్గింది. పేకాటలు పెచ్చినవి. సిగరెట్లు
కాల్పడము క్షేపననే ఉద్దేశముతో అభ్యా
సముచేశాను. అక్కడనుంచి ఒకదానిలో
నుంచి ఒకటి దుర్వాప్యవారములలోకి దిగాను.

ఇట్లుగూడగా నేనుచే ఇంటాయనకు
పదిహేనువందలరూపాయలు వికలుకుకూతురు ఒక
అమ్మాయిని పెండ్లిచేసి. ఆ అమ్మాయికి నాకూ
ఎట్లాగనో చూడగలిగి కలిసింది. ఆ అమ్మ
యికి సుమాను కాయ నూనెలు చూపా
య్యాయి వస్తువులు పెట్టాను. ఒకనాడు ఆ
అమ్మాయిని వస్తువులనూ తీసికొని రాజ
మహేంద్రవరము చేరాను. సుమాను ఒక
సంవత్సరముచాటు ఇద్దరితయమైన సుఖము
అనుభవించారు.

ఇంటద్వార ఆట్లు తలితండ్రిలూ నా
తలితండ్రిలూ మారోజుముగడ్డ పరితాపము,
మమ్మలని వెతకడానికి చేసిన ప్రయత్నాలూ
చచ్చి నశ్యము కాదు. కాని మేముమాత్రము
దొరికలేదు. దొంగసుఖములు ఎంతకాలము
నిలుస్తవి. ఈశ్వరుడు మమ్మలనిచూసి కపిం
చలేక పోయాడు. హతాత్తుగా ఒకరోజురాత్రి
ఆట్టి కలరావచ్చి వెల్లువారేగితి కాలుము
చేసింది.

నేను అంతవరకూ కష్టము అన్నమాట
ఎరగను. చావు ఎప్పుడూ చూడలేదు. నాకు
ఉపద్రవమైన భయమువేసింది. మాతలిదం
డ్రిలను పెట్టిన కష్టాలకు ఇది ఫలితము అను
కున్నాను. నాపాపఫలము ఇప్పుడే అనుభ
విస్తున్నా ననుకున్నాను. ఆ అమ్మాయిని
ఎట్లాదహనముచేయించి కొంచెము దుఃఖము
చల్లారినతరువాత ఒకనాడు రాత్రి మాయిల్లు
చేరుకుని మీమించుమని మాతండ్రి పాదము
లపైని పడ్డాను. నాతండ్రి నన్ను ఇంట్లోకి

కావద్దన్నాడు. ఎక్కడ నుంచి
అక్కడికే వెళ్లిమన్నాడు. తలుపు
గిట్టాయి మొక్కవలె తమనందరము
యదానికి పుట్టాకొన్నాము. బ్రతికి
ఎప్పుడూ తనకళ్లు పడవకొన్నాను.

ఆ కమన అన్నంతనాకాన్ని
పోయి ఆయనమాటలలో ఆనందము
ఉన్నది? ఆయన అన్నాడని. నాకు
వచ్చి ప్రయోజనము ఏమున్నది?

సంగతిచెప్పా చెప్పాను. ఇంముడు
డూ అందరినీనని చెయ్యనని చెప్పాను.
వచ్చినది చెప్పలు. వాయించు కు
కన్నకడుపు. పుత్రవీయోగము ఎంత
భరింపగలను? కొడుకు ఎంత దుర్మార్గు
ఏకపుత్రపీషయ మైనప్పుడు అంత్యకాల
కానినీనీనీయడానికి వాడేకదాదక్కు.

ద్రీ పెద్దవాడయ్యాడు. మల్లీ ఎప్పుడూకళ్లు
పడదు అనుకున్నకొడుకువచ్చి కాసుపట్ట
ప్రకులాడుతూ ఉన్నప్పుడు ఎలా పో
గలడూ. పోలే ఇక తనకు దిక్కెవరు.

చకములో ఏదరు మర్మాదులు లేరు.
మంది పశ్చాత్తాపమున బాగుపడలేదు.
ముందు ఏడుమాత్రము బాగుపడ కూడ
అనుకున్నాడు. ఉండమనిగాని పోమ్మనిగా
ఏమీ చెప్పకుంకా మాట్లాడకుండా మాతం
లోపలకు చక్కాపోయాడు. తలుపుచాటు
కళ్లనీళ్లు గుక్కుకుంటూ నిలబడ్డ మాతల్లివ
నన్ను కొగలించుకుని బేరుమని రాగాల
లోపలికి తీసుకువెళ్లి తలంటి నీళ్లుపోసి భ
నము పెట్టింది.

3.

మూసుకుంటూ ఇంటి ద్వారా నేను వెళ్ళిపోయాను. నా తండ్రి కళ్ళ నీటిలోకి నేనెళ్ళిపోయాను.

జ్యు పూర్తి అనోధులకూ అక్కడ కాదు. నా ముచ్చటలు చూడమని చెప్పాడు. నా ముచ్చటలు చూడమని చెప్పాడు. నా ముచ్చటలు చూడమని చెప్పాడు.

నాకు ఒక పాత నువ్వులుంటూ నిలబడ్డ నా తండ్రి వచ్చి కాగనందుకొని... కలం పట్టి పాసి భావము పెట్టింది. నాకు భయముగా ఉండేది. ఆయన ఎప్పుడు నాకు తలుచుకుంటూ ఉంటున్నాడని భావించేవాడు. కాదు.

నాకు తెలుసుకు. నా ముచ్చటలు చూడమని చెప్పాడు. నా ముచ్చటలు చూడమని చెప్పాడు. నా ముచ్చటలు చూడమని చెప్పాడు.

కొన్నాళ్ళకు బ్రహ్మచారి బెంకకాయా ముద్రకూడదని ఒక సంబంధం చూసి మా వాళ్ళు విచారించాము. నా పెళ్ళికి ముందే ఒక బోగము మేళము వచ్చినది. బోగము మేళము చూడడముతోనే ఇంతకాలము నుండి బలవంతముగా అణచిపెట్టిన మనోభావాన్ని మళ్ళీ తలలెత్తినవి. పెళ్ళి అయిదు రోజులూ అద్యైసరికి నా సంతకములు వా గొడుగులూ అన్నీ వెనకడ వున్నాయి. మనసుకు పులు కాగానే మండపేట చేరాను. చేతిలో

రాజమహేంద్రవరములో వెనకటి అడవిలో ఒక్కసారి పక్షమున వచ్చి అక్కడ ఉండడము కష్టము అనిపించింది. అక్కడ నుండి కాకినాడ వచ్చాను. చేతిలో ఒక్కడమ్మిడి లేదు. అప్పటికి భోజనము చేసి రెండు రోజులు ఉన్నది. ఏమి చేయడానికి తోచలేదు. ఎప్పుడూ ఎప్పుడూ దేహం అని చేసుచూచి అది గిసవాడిని కాను. సత్రపులోనికి వెళ్ళి భోజనము పెట్టమని అడగడానికి కూడా సిగ్గుగా తోచింది. ఒక మామూలైన నాశ్రయించి

సమాప్తగా ప్రవేశించాను.

ఇంత కొంతకాలము గడిచింది. మామూలు కారు కొడుకులూ నాకూ చాలా స్నేహము కలిగింది. అతడు కొంత మున్నెత్త కున్నానని ఇద్దరూతోనే తోటికొన్నాడు. మున్నెముకా కలిగి తిరుగుతూ ఉంటున్నాడని. ఆస్తి వాడు పిచ్చివాడని ఒకడారి మనిషికి స్నేహము చేశాడు. అరిచిపోతాడు. తేనె తీరిక ఉన్నప్పుడు పిచ్చివాడు వెనుక వచ్చి ప్రసాదించాడు. కొన్నాళ్ల సంగతి మామూలు కారికి తెలిసి నన్ను ఉద్వేగముతో చూచి తొలగించాడు.

మామూలు కారు కొడుకు నాకు రహస్యముగా కొంతకాలము ఇచ్చి నన్ను పితాపురములో ఉండమని చెప్పాడు. నేను పితాపురములో ప్రవేశించాను. కొంతకాలము జరిగే సరికి నాకవితము అంతా అనవ్యాయంగా పోయింది. తలిదండ్రులపైన ద్వేషపోయింది. కాని ఇంటికి పోవడానికి భయముగా ఉంది. ఏమో ఖము పెట్టుకుని మళ్లీ యింటికి వెళ్లడము. ఏలాగు తండ్రినిదట నిలబడడము. ఆయన తోటి ఏమని చెప్పడము. ఏమిచెప్పకేమాత్రము ఆయన ఏమని నమ్ముతాడు. లేకలేక పుట్టిందనుకు వారి కళ్లయెదుట ఉండి వారికి సేవచేయడానికి బదులు ఇలా అయిపోయాను కాదా అని అట్టి దుఃఖించుచున్నాను. పాదగయలోనికి కున్న శిశువులస్వామి సాదనన్నిధిని ప్రాణములు విడుదా మనుకున్నాను. కాని అందుకూ ధైర్యము లేకపోయింది.

అంత నాయత్రిమువరకు నాకు చేరిన రూపాంతర నాయకులు నాకు చేర్చిన నాదాసీ ఇంటిలో. తోవలో కొన్ని ముసలాలు కొనుక్కుని వెనుక నాటికే అనుమ్యముగ్గుల వానిచేత ఉన్నది. అరాచిచెట్టుక్రిందకు ఒక దర్బారుకాము నేనుకుని కూర్చున్నాడు. కొంతకాలము కూర్చున్నాడు. తనము కొంచెము దూరములో నిల

అంతా నిశ్చబ్దముగా ఉంది. భార్యకముతో ఉన్నాడు. కళ్లు తెరిచిరందరూ కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. నెట్ల ఆయనను చూడడముతోపాటు ఒకవిధమైన ఆదోళన బయలుపడేను ఎక్కడికి వెళ్లవలె ననుకున్నది. పోయాను. హృదయంలో ఒకవిధమైన బయలుపడింది. అలాగే నిశ్చలకత్త నకేసి చూస్తూ నిలబడ్డాను.

కొంతసేపటికి ఆయన కళ్లు తెరిచిరందరూ కనిపెట్టుకుని కూర్చున్నాడు. తలవగానే కేసి చూశాడు. నాకు తెలియలేదు. చేతిలో పట్టా పట్టము సంగతి మరచిపోయాను. నాటిండ్రికి విడిచి ననున్నుంచాను. ఆయన మనముతో "నారాయణా!" అన్నారు. కుమరి సంజ్ఞ చేశాడు. కిందనన్న పట్టా పాతీసికొని అక్కడనే కూర్చున్నాడు. అతని ఉన్న బ్రాహ్మణులు స్వాములవారిని తమకొరమ్మని ప్రార్థించారు. స్వాములవారు నన్ను చూచి సంతోషించారు. దగ్గర, దబ్బా న్నారు. క్రమేణా అందరూ శైలపు దిశ

అంతా నాయత్రిమువరకు నాకు చేరిన రూపాంతర నాయకులు నాకు చేర్చిన నాదాసీ ఇంటిలో. తోవలో కొన్ని ముసలాలు కొనుక్కుని వెనుక నాటికే అనుమ్యముగ్గుల వానిచేత ఉన్నది. అరాచిచెట్టుక్రిందకు ఒక దర్బారుకాము నేనుకుని కూర్చున్నాడు. కొంతకాలము కూర్చున్నాడు. తనము కొంచెము దూరములో నిల

శివరాత్రి పండుగ..... జాతరగిరి నమస్కరించాను.

స్వాములవారు నన్ను ఉద్దేశించి 'ఎక్కడనున్నావా' అన్నారు. ఏమి చెప్పలేకపోయాను. కాని చేసిన వాడమునే నానుంది నానగతి అంతా ఒక్క వాటితోనే చెప్పాను. నేను చెప్పినదంతా ఆయన నవ్వాడు. నవ్వేటప్పటికి నాకు ఏమి కలిగియున్నది. అయినా యీ వాటితోనే చెప్పవలసిన అగత్యంయేమివచ్చింది అనున్నాను. నాకట్లా పట్టుకుని నేను నాను.

"ఏం, వెనుకూ ఉన్నావా" అన్నారు స్వాములవారు గంభీరంగా. "చిత్తం శైలపు దిశ వెళతా"నన్నాను. "మాకు శలహానికి ఆకట్లు ఇచ్చి వెళ్లవలసింది" అన్నారు. కొంచెము సందేహించాను. దగ్గర, దబ్బా న్నారు. క్రమేణా అందరూ శైలపు దిశ

అడిగినప్పటికైనా ఇవ్వకపోతే ఈయన కేమి కోడము వస్తుంది. అయినా ఈయనకు కోడమునచ్చిమట్టుకు నన్నేమిచేస్తాడు. నవ్వుతూ "మీకిస్తే నాకేమి ప్రయోజనము" అన్నాను. "ఇచ్చిచూడుతెలుస్తుంది" అన్నారు. "ఏమి తెలుస్తుంది" అన్నాను. "ఏనా నిచ్చి ఇచ్చి ఈరాత్రి ఇక్కడ ఉండిచూడు. నీకు ఇచ్చుము లేకపోతే మళ్లీ నీకట్లు పికు ఇస్తా" అన్నారు. నన్నాస్థి మాటలవల్ల నాకు కొంత ఆశ్చర్యము కలిగింది. ఉండమని లోకమునుండి ఏదో చెపుతూ ఉన్నట్టు వివరించి. నెట్లపోదా మంట కాలు ముందుకు సాగడము లేదు. అయినా ఈచిత్రము ఏమిటో చూడ్డామని పట్టా పొట్టము ఆయనకు ఇచ్చి ఒక్క చమస్కారము చేసి అక్కడనే కూర్చున్నాను.

కల్లు తెరిచేటప్పటికి సూర్యోదయము
అయింది. స్వామిగారు స్వామిలవారు లేరు.
నేను రావిచెట్టు నానుకుని కూర్చున్నాను.
ఏదట కోరిగుమ్మము కనబడుతూ ఉంది. నేను
అక్కడ అలా ఎదుకు కూర్చున్నానా అనుకు
న్నాను. రాత్రిసంగతి అంతా జ్ఞానము
వచ్చింది. స్వామిలవారు ఎక్కడకు వెళ్లారు?
రాత్రి సంగతంతా కలూ, నిజమా? నిజము ఎట్లా
అవుతుంది ఈ చెట్టు క్రింద కూర్చున్నవాణిని
భక్తియురు చవిజూపించారు. అస్వామి
వెళు వారి పాదపవనాని శాశ్వతమైన
కదవి యిచ్చించుచు వారిని కోరవలెనన
యము చేసికొన్నాను.

నేనుఉండే జనుకు వెళ్లి అక్కడ
పాదగయకు స్నానానికి వెళ్లాను. స్నా
చేసి దేవాలయములోకి వెళ్లటప్పటికి స
లిపాను ఒక పుస్తకము కూర్చుని జను

నేనుడింటే జనుకు వెళ్లి అక్కడ
పాదగయకు స్నానానికి వెళ్ళాను. స్నా
నానా దేవాలయములోకి వెళ్ళేటప్పుటికి సా
లవాడు ఒక పక్షిను కూర్చుని జను

అట్లుగను న్నాములవారి పాదసేవచేసిన
హృదాయకము, ముక్తిదాయకమూ బసవి
యము లనేకములను వారివలన ఉపదేశము
పొందుచూ, ఇట్లు, వాకిలీ, సంసారము, ఒక
మిత్ర సమస్తమూ మరచిపోయి అక్కడ ఆ
దుసంతవర్తనములు ఒకతీణమునలే గడిచిన
ఆనుతీణమూ ఈశ్వరసన్నిధానమందున్న
ఉండేది. చీనాంబరములూ హంసతులూ
తల్పములూ పక్షనోపేతములగువిందులూ
హాయినా అక్కడ ఆనుభవించిన సౌఖ్య
అనందమూ ఈజన్మలో నురచిపోలేను.

మహాశుక్లమును పరిశీలించి ముగించుచు.
ముగించుచు, అప్పుడు పరిశీలించుచు ఉన్న
స్వరూపమున మార్చుచు వానిని పరిశీలించు
స్వరూపము చేశాను.

అల్లంగు స్వాములవారి పాదసేవచేస్తే
జ్ఞానదాయకము, ముక్తిదాయకమూ ఐనవి
యములనేకములును వారివలన ఉండేకను
పొందుతూ, ఇట్లు, వాకిలీ, సంసారము, ఒక
మెటి సమస్తమూ మరచిపోయి అక్కడ ఆ
దునంపత్సరములు ఒకతేణమునలే గడిపా
లనుతేణమూ ఈశ్వరసన్నిధానమందున్న
ఉండేది. చీనాంబరములూ హంసతూ
తల్పములూ పక్షసోపేతములగువిందులూ
పోయినా అక్కడ అనుభవించిన సౌఖ్య
అనందమూ ఈజన్మలో మరచిపోలేను.

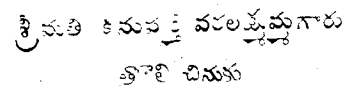
9

చ. మధుమానవానరకాలములను, నరకతంబుల హాసియించు మురువు నిచి,
పూవుమొగ్గల లేనప్పు పొలుపుఁ దాల్చి, కవికుమారులహృదయంబుఁ గలఁచె
తే. కిసలయూతరనిహృత్ కుసుమకలిక, క్రీయఃకాంతిచే వికసించి సార
భములు వెదచల్లుకొని నోప్రకృతి! నిన్నుఁ, గాంచి హృదయము నవరసోన్మాద
చ. జలజలమంచు ముత్తైములు జారెడునట్లు పలుగుఁలాల న
ల్లితిగతిఁ న్రవించు నలిలమ్ముల చల్లనినిన్వనమ్ము పీ
నులఁ దవులంగఁ బ్రేమపునినోదముగా భవదీయమర్చముల్
కెలియఁగఁ బల్కితంచుఁ బ్రకృతీ! వెతఁజోవన నీదుమూర్తికై!

చ. జలుగుంబయ్యెద జాభ నావరిడివా శృంగారపువీపుతో
తభకుంబంగరు పేటితామరలవా ధమ్మిల్ల పుష్పించులో
అలయింప న్నను నీవు ప్రేమబరచు ప్రేమాలోకనాలోకపు
న్విలసత్కాంతిలొ? యంచునెఱుఁ బ్రకృతీ! విద్యుల్ల తారోచుల్క.

తే. ఒహముఖంబగు ప్రేమప్రభావ మెనగ, విత్సవంతయు నీలోన వెలియుచును;
కరుణఁ బ్రేమరహస్యపు సరణిఁజెలువ, ప్రకృతి! నీలోన వైకృత్యై పరగఁగలన

[జ్యోతిష కృతి]

1925

యనుచున్న కేళిరమంతులుగాఁబయి
జేసెనుకొక వాఁనిమాత్రై యగు
యగు శౌమవత్సరములయిన బూర్తిగ
వచ్చియు రాని కలుకులతో, తెలి
వలియని చెందుములతో, నేచ్చియు
పడకతో, లలిత యశ్వకు అందఱ
ముద్దులిట్లగా నుండెను. సహజముగా
కృష్ణమును, ప్రేమ స్వభావుడును
శ్రీధరునకును లలితకును సత్యబ్రకాల
మైక్రి కుదెసెనది. బడినుండి వచ్చునదే
శ్రీధరుడు లలితకై వెడకును. శ్రీ
ధరులు చెవిసోకినదే తడవుగ లలిత
లో అన్న యని యాతని చేతులపై
మును. శ్రీధరుని చూచినంతనే లలిత
యెదుడైన నిట్టె యెగిరిపోవుచు. నీలాల
కాలతలబున జిండులాడుచుండు, ఆ
ముముంకుంటి కన్నీటిబిందువులు చిన్నా
ర్లపై తళతళ మెఱయుచుండ, బొమలు
ముడిపైచి, మూతి రవ్వంత పొడిగించి,
ఇసుమంత వ్రాల్చి, తల్లిపైటచెలగును
యో, కచ్చెల్లబట్టియో, లాగుచు నేయా
పువునకో, సతీనుబుడారమునకోమారాము
ముచున్న లలితవీనులకు శ్రీధరుని "లలితా"

కొంటేనే యీచిన్నారిచేష్టు లు తల్లియూ
తెలిసంతనముతో కూతును ముండెను.

“అంత...కమ్మలు చేయించా” అన్నది.

అందఱొక్కమఱు నవ్వులచే లలిత
కెక్కడలేనితోషము వచ్చినది. ఎక్కడనంటక
మక్కించేనదలి బావగారికి మామవడ్డన
సున్నచుట్టి అలిగి మూల కూర్చున్నది. నెత్తి
మీదిపెంపుకలు మొగముమీదకు లాగు
కొని ప్రేలికి మెలినేరి యొక్కొక్క పెంపుకను
ద్రొపుకొనుచున్నది. ఎవరు దగ్గఱకువీసిన
రాలేదు. శ్రీధరునకుగూడ లలిత స్వాగతము
కాలేదు. పెద్దగా నవ్వినవారిలో శ్రీధరుడే
ప్రథము వైనప్పుడు లలిత యాతనిమాత్ర
మేకీతి పీమించును?

లలితకోప మింకను తరలేదు. అందఱి
నవ్వులు యింకను ఆగలేదు. ఇంతలో చంద్ర
శేఖరముగారు కచ్చేరినుండి వచ్చిరి. ఎదుల
నవ్వు లిదిరి. లలిత ముద్దుచేతలన్నె తల్లి

చెప్పినచినది, చంద్ర శేఖరము
నవ్వువచ్చినది. కాని నవ్వున లలిత

గూడరాదని గంభీరము
ము కపించి లలిత
కును తాముఅప్పుడే
వచ్చిన యాలలలో
“బుచ్చో” మని యూ
చెప్పలవడగనే లలిత
వరుగున వచ్చి తండ్రి
బడి మూడుచున్న
లాగుకొని తా మా
తండ్రి యా మామా
కిమ్మని రెండవయి
లలిత కిచ్చిరి. లలిత
నది. ఇట్టితూతూ
చిల్లునవచున్నది.

“బావా! బావా! ఈ

అమ్మమ్మబామ్మకు పెల్లిచెద్దామా?
లలిత. “అట్లాగే” నన్నాడుబావ.
అమ్మమ్మబామ్మను తెచ్చి పీటమీ
రెండుచేతులను కాళ్ళకు పెలిబెట్టి
‘జయమంగల’ మని పాటలుపాడ
నది లలిత.

అంతలో నవ్వులు: అంతలో
లు! అంతలో అలుకలు! అంతలో
ఏమిటో! ఈతైశవదిద్విలాసము!

మూడవ చినుకు

లలిత కైదేండ్లు వచ్చినవి. నవ్వు
చేతలకు రూపునకుగూడ కొంచె
తైనది. తిరుగుమరుగులు తెలిసి
చెప్పటకును చాలిన గ్రాహ్యశక్తిగూ

కాల్చి పెలిబెట్టి కూర్చుండి.....పాటలుపాడ నారంభించినది. పుచ్చుచూచెను.
గలిగిన తిప్పలువడుచుండెను. అ,ఆ,
క, క, లు న్రాసిపెట్టి మనియ్య,
లు న్రాగి బామ్మలు వేసిపెట్టు నుని
బామ్మల కేసిన ముగ్గులు నేయుమని
ముగ్గులు వేసిన నీకు చేత గాదు నేనే
ను నవి చుకనిండు సున్నాలుచుట్టియ్య,
శ్రీధరుని విసిగొంపుచుండును.
తకాలప్పుడులపులలో నొక్కమాఱు
వచ్చిచామ్మని శ్రీధరునకు తండ్రివడ్డ
లువచ్చినది. శ్రీధరునకు పట్టరాని
దము వలెనది. ఉన్నతవిద్యాభ్యాస
వాలముచే తండ్రికితెలియకుండ బందరు
శ్రీధరు తండ్రియగ్రహమునకు

మూపెట్టెయినను తల్లి
శ్రీధరునకు భవనకోయిం చెయ
తేడు కరిగదా యింటికిరమ్మని వెళుముత్త
వెళ్ళునని లలితకు పెట్టెరి చచ్చునని వైనను ప్రాయశఃకు.
నవ్వుగూ పెల్లిచెద్దా
ని చూడనలే నను
కొనూమామూ శ్రీధ
రునకు చాచా కిమ్మ
బగుచున్నను, మామ
డగు తండ్రికి పెట్టచి
శ్రీధరుకు చివ్వహ
మున కేగ చావారిం
లేను. చంద్రశేఖర
దంపతులనే జనసేజన
కులుగ, లలితకీ న
బట్టువుగ భావించి,
శ్రీధరుడు ప్రార్థలు

నేను తలవనితలంపుగ తండ్రియొద్ద
నుండి యాహ్వానము వచ్చుటచే శ్రీధరునకు
మిక్కిలిసంతోషము గలిగెను. నెనయొద్ద
నున్న పానలాడబ్బులతో చెల్లెలి కొక్కలక్క
బరణిని, తల్లికొక్క కుంకుమపు పాట్లమును
కొనుక్కొని శ్రీధరుడు స్వగృహమునకు
ప్రయాణమయ్యెను. శ్రీధరుడు ఊరికి
పెల్లిట లలిత చూడలేదు. చూచిన తనపెం
టనునని లలితకు తెలియకుండ శ్రీధరుడు
వెళ్ళిపోయెను.

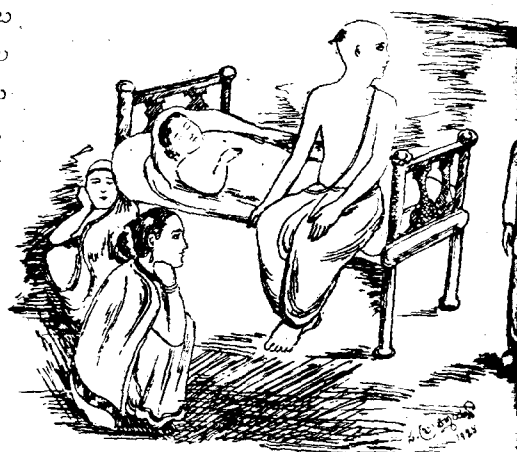
మధ్యాహ్నమునుండి శ్రీధరుడు లలిత
కగూడలేదు. చాలమాఱులు శ్రీధరునికొఱ
కు వెడలినది. కాని అన్న బడికిపోయెనని తల్లి

[illegible][illegible]

చేయిము కాగానే మదిలో భక్తినినుట్టి
 కొనివచ్చిరి. బాక్సరు నచ్చి, నాడే పోకించి,
 చాలుకమాన, బ్లంపు పుష్పం బ్లంపును
 కొనిచి, జెబి విచి, కన్నులు మిటకరించి
 "మొదట బ్రహ్మచర్యం; విచారము; యిరువది
 మొక్కవేలములు గడుపు. తేనా సంవత్సరం;
 నందుపాటు తా"నని చెప్పి కట్టిపోయెను.
 ప్రేమదేవిరాశా పదనములు విడిచివేసి,
 యిక ఆశామొపరికి! ఆకాశా!

నాల్గవ చిరుకు
 పగలు రెండుగంట

తెనది. నన్నంబవేసిన కేల
 నిజయగుంతటి తీవ్రము
 గానున్నది లలితజ్వరము.
 "అదిగో బండి, దానిమీద
 మెక్కిపోతా"నని లలిత
 తాపించుచుండెను. లలిత జీవ
 తాశాలతయేకోప్పిల్లి ఇంట
 నున్నవా రందరు లలిత
 మంచముచుట్టు గ్రుడ్ల నీరు
 గ్రుడ్ల గ్రుక్కుకొనుచుకుప్ప
 లుసాలికూర్చుండిరి. చంద్ర
 కేళికముగా రొక్కరు

వాడి, పిప్పి కృపించి.....శ్రీధరు డెదుట (వ్యక్త మయ్యెను)

మాత్రమే లలితకక్కమీద
 ముఖోసూర్చుండి యుండిరి.
 లలితకల్పి:—మందులు మాకులు పనిచేయవు.
 శ్రీధరుడువచ్చిన చాలును. లలిత బాబు
 నయమగును.
 తం:—నిజమే. నాకు గూడ అదే ఆకా
 నున్నది. కాని మన తంతిశేరి ఆ లంక
 జాలబోటుమీద ప్రయాణముచేసి శ్రీధ
 రుడు త్వరలోవచ్చుట సాధ్యమా!

శ్రీధరు డెదుట ప్రత్యక్షమయ్యెను.
 రుని బాడగనే యంద రొక్కమారు
 మనిరి. చంద్ర కేళికముగాకి గూడ
 మాగలేదు. శ్రీధరా! ఈపిల్ల ప్రా
 నీకొఱకు నిలిచియున్నది. చూడుమని
 జొటజొట కారుచుండ నలికిరి. శ్రీధ
 నాపరాని దుఃఖమువచ్చినది. కన్నీళ్లు
 రియించలనమున నెత్తుకొనుచు "ల

త:—రాకబా... తీవ్రముగా
 త్లు గడచుచు
 మ్మ:—అదా... నే...
 నమే రావచ్చును.
 త:—సమో! ఈ... పుణ్యమా
 న్నారాయణ... కి మనము
 గలవా?
 అని యిట్లనుచున్నప్పుడనే
 కృపించి, మొగమునింక చెమటలు

నము]
 మున్నగువస్తువులముతో బలికె
 నికరించెను. శ్రీ ధరుని
 కున్నట్లు
 పుష్పంబు చూడెను. చంద్ర కేళికము
 పుష్పంబున లేచి నిలువబడి
 పుష్పంబు కన్నులు విప్పి
 వచ్చి పలుకరింపు"
 పుష్పంబు లలితకొఱకువచ్చి "లితా
 పుష్పంబు "మనమా" జ్వరముగా నున్న
 నను. "హే, అన్నా! ఎత్తుకో" అని
 పుష్పంబు నెత్తును.
 జ్వరముగా నున్నదిగా! లేవలేవు.
 పుష్పంబు పోయినతరువాత ఎత్తుకొంటా
 ధరుగా కూర్చుంటాను. సరేనా"
 యితే బాప్స!" అని లలితకక్కకొట్ట
 శ్రీధరుడు నిస్సంజేహముగా లలిత
 పడుకొనినాడు. లలిత చూతనిని
 తర గట్టిగా కాగిలించు కొనినది.
 మనము క్రిందట పిచ్చిమాటలాడుచు
 నియున్న లలిత క్షణములో మంచి
 నింత చక్కగా మాట్లాడుట యెల్లర
 మున్నగుంట్లుచేకాక లలిత జీవించు
 యెల్లరహృదయముల నానంద భరి
 గామించెను. కోల్పోయిన పెన్నిధిదొర
 గరించిన బాలబ్బ జీవ యైనట్లు తెల్లి
 యు సమ్మోదమందిరి. కాని లలిత కిది
 శేలివి యగునో కాదో, యను సంశ
 వారి నింకను పీడించుచునే యుండెను.
 గాము లలిత యొడలిపై చేయివైచి

కేళికముగాను చూచుచుండీ. క్రమ
 పుష్పముగా అలిసి పోయెను. పుష్పంబు
 గానికడను. "అదిగో" అని చూచు
 క్షణంబోగియొక డెట్టిమాట్యులిగినచు భయ
 కావలమే కదా. "లితయోడలి వేడిమి తగ్గు
 చున్నది. ఏమిచేయుచున్నది చూచి రాతుర
 పడినది. "లితా!" యని శ్రీధరుడు పిలిచెను.
 ఆ: "లితా చూచికి బావ" న్నది లలిత శ్రీధరుని
 మదిలో గట్టిగా నాలింగన మొనర్చుకొనెను.
 "లితాకు జ్వరము క్షయమన్నది. తెలివిగా
 పలుకుచున్నది. భయములేదు. తొందర పడ
 కు"నని శ్రీధరుడనెను. "ఎందుకైననునుంచిది.
 ఈక్కురిమాత్రంను లలిత నోటిలో వేయు"
 మని రెండుమాత్రంను చంద్ర కేళికము గారు
 శ్రీధరునిచేతిలో నుంచిరి. శ్రీధరుడు లలిత
 ను 'కోకు తెరువు'మని మాత్రం నోటిలో
 నెచెను. లలిత గుటుక్కునెత్తింగి పడుకొనెను.
 జ్వరము తగ్గినకొలది లలితకు నిద్రపట్టి
 నది. శ్రీధరుడు మెలకువతో నున్ననుతాను
 లేచిన లలిత లేచునేమోయని యిట్లే పడుకొని
 యుండెను. లలిత కఠికోష్ఠమునకు శ్రీధరుని
 కఠిము స్వేదని క్తవైనది. శ్రీధరుని తనున్న
 ర్భవే జ్వరముపోయి లలిత కఠిరము చెమ్మ
 గిలినది. ఆయిరువురి కఠిరములనుండి వెలువడు
 చున్న ఘృతస్థలములచే పక్క యంతయు
 తడిసి ముద్దయగుచున్నది. లలిత శ్రీధరుని
 విడువను. శ్రీధరుడు లలితను కాదని లేవ
 డు. వారిపాలిటి కవి జగుప్పాకరములగు స్వేద
 కణజాలములు కానేము! ప్రేమమధారన
 బిందువు లేక!

అనుచు చెప్పెను.

కన్నులు విప్పి చూచెను. శ్రీధరుడు చూచుచున్నట్లు ముందు గంతులను గలిగెను. అన్నా! మంచి స్థితి లలిత యనెను. చట్టిమండపీ క్షేంద్రుని ములింగుపట్టు సిండితో కొంచెము జావచేసి తల్లి పోయెను. శ్రీధరుడు వానిని త్రాగించెను. లలితద్వారము పూర్తయి జావ కొంచెము త్రాగుటచే లలితయోము ముట్టుచీరిన బాబునివలె కాశించి ముట్టర కాంక్షకారముల బోకార్చెను. "అన్నా! ఎత్తుకో! అని లలిత మరల చేతు లుడిచెను. వల దిన విసక లలిత యేడ్వసాగెను. శ్రీధరుడు యెత్తుకొనెను.

"అక్కడకు తీసుకుపో."

"అక్కడకు"

లలితకు మాటస్ఫుటము లేదు. మాటాడు నట్లే లేదు. మాటలు తడబడుచున్నవి కాన మాటచెప్పలేక యేడ్చుచు "అక్కడకే" యనెను. శ్రీధరుడు వాకిలిగొని తీసికొనిపోయెను.

"కాదు" అని లలిత గీతరాగము పెట్టెను. శ్రీధరుడు మరల నంటయింటిలోనికి తీసికొని వెళ్లెను.

"అబ్బా! కా"దని లలితయేడ్చెను. "మఱి ఎక్కడకు తీసికొని వెళ్లనమ్మా! చెప్తు"మని శ్రీధరుడు బుజ్జగించి యడిగెను.

"ఆ గదిలోకి"

"ఈసామాను గదిలోకినా?"

"అవును"

శ్రీధరుడు లలితకు

అనిక తీసికొనివెళ్లెను. లలిత గానూడి మారాను ముందు యోభీతిచే తన మున్నగువా రందఱు శ్రీధరు లలిత వెంటనే యుండి లలిత గదిలో నొకమూలమును రను తీసికొని వెళ్లెను. మూలమై లలిత పల మాతపెట్టుబడి లలిత యక్కడ శ్రీధరుని చందడదడ లాడుచు నిలువబడి. బెట్టిని పలకమూతను రెండు "అన్నా! తీసికో, తీసు," అనెను.

"ఏమిటి?"

"ఇవిగో, చాలాపున్నాయి"

"నావి నే తీన్నాను; ఇవి నీ"

చూచుకో, నే నెంత మంచిదా"

లలిత మనోహరముగ నన్నెను.

చంద్ర శేఖరముగా రావ్యవము

భండమునం దేమిగలదో యని

చూడబోయిరి. "అబ్బా! సీగుడు"

లలిత తండ్రి నడ్డగించెను. శ్రీ

చేయిపెట్టి తీసెను, ఏమి! ఆ

పిప్పిరిమెంట్లు; బిస్కట్లు; కలకండ్లు

జీడిపప్పులు; చిలగడదూపలు; మర

గొట్టముక్కలు; కొబ్బరిముక్కలు;

ముక్కలు; లడ్డుముక్కలు; క్రాంత

క్కయేమి? ఆహా దానియందున్న

చిటుతిండి వస్తువులే! శ్రీధరు డూరి

తరువాత తల్లితండ్రులును యితరులును

నమ్ము

శ్రీధరుడు

మహిమలు పెట్టిన వాని కొన్ని పనినీ, కొన్ని స్త్రీలనీ, కొన్ని వాని ననీ, కొన్ని చీమలచే మార్చమైనవి; కాని యే మాహాత్మ్యమందనను మెట్టి దుర్భాషువుల గొట్టినానను, అంతటి ప్రతిపదార్థము లలిత

ము నంకనండి తన చడదడలాడుచు నిలువబడి చూచుండవలె... "అన్నా తీసికో, తీసు" అనెను.

పదార్థములలో చేతితో సాధ్యమైన యపూర్వప్రేమకు ప్రకటించుచునే యుండెను.

శ్రీధరు డాపదార్థములను చేతికి తీసి

కొంగన వికసితవదనముతో మధురమందహా

సముు వెడజల్లుచు లలిత "అన్నా! ఏకోసం

యెన్నిదాచానో! చూచావా!" యనెను, లలిత

తనయందు చూపినయపూర్వప్రేమకు శ్రీధ

రుడు విభ్రాంతుడైపోయెను. శ్రీధరుడుగూడ

లలితను ప్రేమతో జూచుచున్నమాట వాస్త

వవే; కాని యింత అపరూపమైనదా, అమూ

ల్యమైనదా, అకల్మషమైనదా, శ్రీధరుని

స్వముగదా! లలిత దాచినయావస్తువులలో

నా సంతోషాశ్రయమును దగిను, ఆశ్రయము కల్పి
యించి చెప్పకొనుటకు లజ్జింపబడి యున్నాను.

పాశ్చిమదండెను ఖేచలతిక్ నను బా యుంజు

యమునఁ బ్రేమపూర్ణా హేమకుమారులకును, కార్తీయనీ
గ్రద్దవత్తులకును విధివాఙ్మిరామముగ వివాహము జరిగినది.

ನಾಲ್ಕನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪ್ರಾರಂಭ

[illegible]

సాక్షాత్తుకొనినట్లుగానే గానీ భార్యతో సగ్గుమంతులు బైలుదేరాడు. ఆయనకి కొండలరా వొక్కడే కొడుకు. ఆయనకూ 15 ఎకరాల పల్లం వుంది. సంవత్సరంకు 1500 రూపాయలకు తక్కువ లేకుండా వస్తుంది. పంథను డబ్బులు నెలకి 30 రూపాయలు తీస్తున్నాడు.

రామారావుగారు రాజమండ్రి నుంచి కాపురము ఎత్తైయ్యగానే కొండలరావు హాటల్లో ప్రవేశించాడు. పూర్వం తండ్రిభయమన్నా వుండేది. ఇప్పుడో! అసలు స్కూలులో చదువుతున్నాడని వేరు. కాని, ఒకరోజు వెడదీ వెడదాడు, 10 రోజులు ఫ్రెంచీల్ వీ పెట్టాడు. ఇలా గడచిపోతూవుండగా మిడ్ టరం

కాగా వివర్యాపను అయిందని. లకు, దాన్ని

...దిరోజూ, బయట ఉన్నప్పుడు, ఎక్కడ
...లకు, ప్రామాణికంగా ఉన్నప్పుడు, ఈ వ్యవస్థ

II. 9-

తెప్పించుకోవడం అని మన
 దృఢతక పట్టుకుంది. ఎలా
 చేశామో సంగతి తెలియకున్నాడు.

12

పురా? ఇప్పుడు సేమీద
కబర్ దాల్! అని చెప్ప
టపాతాయలు వేల్చినాడు.

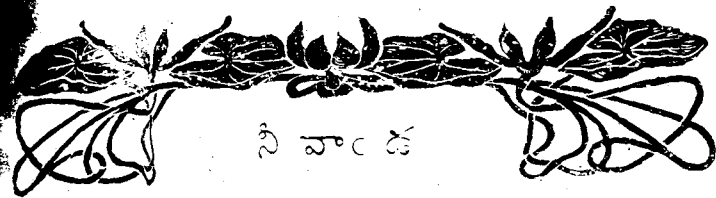
కట్ట కట్టరుకు ముచ్చెట్టె కట్టె. రాజమండ్రికి 11 గంటలు
చాను. రాజమండ్రికి 11 గంటలు
చాను.

“నా టిక్కెట్టు ప్రాంతం బాటుగా పెట్టాను. కొంచెం పంకిరా.....”

ఈగండు గడిచి పొడవై పట్టడం వల్ల
సంతోషపడ్డాడు కొండలరావు.
బెజవాడలో 9 గంటలకు దిగి దిగంగానే
పెట్టెతో సదురుగావున్న హోటలులోకి భోజనం
చేయడానికి వెళ్లాడు కొండలరావు. ఇక్కడ
కూడ ఆ వాబారు మెతుకులే ఎదురుగా
వచ్చాయి. ప్లాట్లో ఆ నాలుగు మెతుకులు
నోట్లో వేసుకొని ఇటుఅటు పికారు చేసేటప్పటికి
12 గంటలు వేశారు. అన్ని ప్లాట్లు వెళ్లి
నవి. టిక్కెట్టుకొట్టడంతో వెళ్లారు. వెట్టె
హోటలులోనే వుంచి ప్లాట్లోకి ఒకసారి పికారుకు
వెళ్లాడు కొండలరావు. పూర్వం దిమ్మ
తిరిగి సాయంకాలం 6 గంటల బడిమీద

ఇంటికి వెళ్లంగానే తొక్కిగారు.
విక్రేత వేకివారని తెలిసి కొంచెం
రించాడు. 11 గంటలు అయిపోయిన
ప్రతిమితుగా ఒకనాడు కూర్చుండి
ఖర్చు చేసినదంతా లెక్కా వేస్తూ
కునేసరికి 3000 రూపాయలకు కొద్దో
ఎక్కువైనట్లు తేలింది. అప్పుడు అమ్మగ
యించి వృథాగా ఖర్చు చేస్తున్నామని
కొన్నాడు. ఆ 3000 రూపాయలు అ
ఎకరాలమ్మి తక్కిన 12 ఎకరాలైనా
చేసికొందామని, ఇంకబుద్ధివచ్చింది ఏదో
కనేరండి వ్యవసాయం చేసుకుందామని
కున్నాడు.

నీ వాడ

పూర్వం కేంద్రీకరావు, బడిమీద బాచిరానుయ్య గార్లు

కూడే. వివిధ మోహన, ఉపమైన సేకునెడినామకలిమి
వివిధరాకేల ములనానత, ప్రాచీనతైన సీరాగలహం
వివిధరా నేలకా త్రసంతతి నేడు, నాడరింబాన గావ్యసంతతులను
నాటగారాకేల గవ్యభావంబుల, దళకొత్తు కివులకొత్తులందు
పూర్వంబుల హరింబా బోయెదేల? నాడుకేలవాకిటను నిల్వరాదే? బాల!
ఉల్కింబుల నమల లూకెదేల? నాడుకేలవాగ్నిమున నూగరాదేజోల.
వ్యసనహర గునావాప్తి మధుర, లలితమకరింబ భారావిలాసములను
మాహానాగ్నిగిమది మురిగి తేలు, నువ్వుంపుము నన్ను, కేలూతయెనగి.

తేనెలాల్కాపి ట్టు లాను కలిమి, తోయజోగ్గవనానతి డాయనామె;
లోకమెప్పుడు పోయి వాకొనంగ, బాల! నీ నేర్పుకొపు మే నోలలాడ.

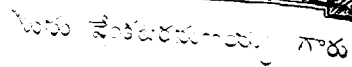
నీకడగంటిచూడకునే! కలుగక మహాసీయసాఖ్యముల్
కేరురు; త్వన్మనోసరిసీజనిభావ్యము మన్మథంబు
కాకెటింది సంతి మఖండముదంబున నూచుచుండు! నీ
కే కలకొత్త క్తి; కయనేలు; భవత్ప్రణామార్థినిక ననుక.

తొమ్మిది ముగించు నేడుగలేదు, జిలుగువలెముల్లిమ్మని కలచలేదు
దివ్యరత్నంబు ము బాధింబోదు, కలికి! ఒండొండు కోర సేవలపుడక్క.

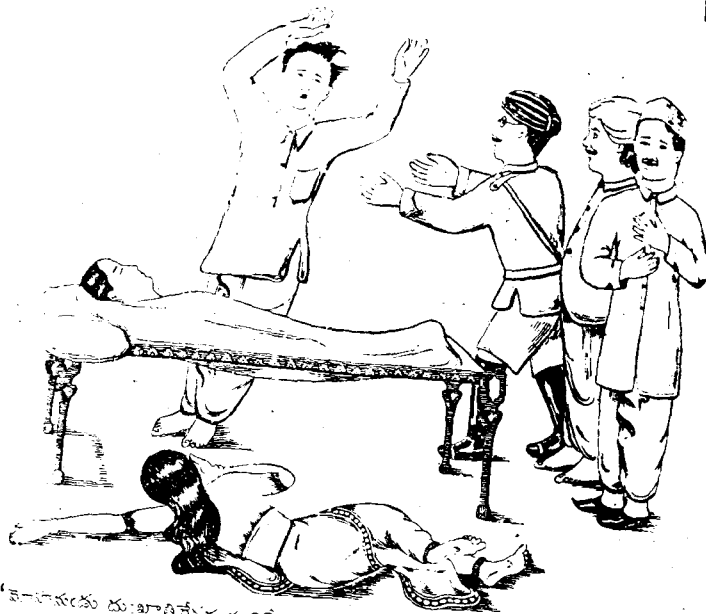
1. సీనునక్కింబె నకముగా దలంచి, నమ్మియుంటినిగాని లవమ్ముగూడ
సంతయించియెట్టుంబ; నన్మనంబు, చెలియ బాలనె? చాన; నిశ్చలమెనుమ్ము.

2. నీకారణంబున సాధికలలో నే నీదుడుక నిత్యముక
రాకాపూర్ణ మునునీనవళ సాంద్ర చ్చాయలం బుడుడుక
నేకీనాట్యవిలోకనంబున నై నీహరపుణజల్లులో
మూకీభాతుంబుమనిల్పెదను; పూవంబోడి! నీచెంగటక.

3. అంగుగమ్ముకులి హర్మ్యములను, గూలంద్రోకెడ? చెళ్ళమా! బాలిమాలి
నిల్చి బియ్యంబు సహింబంగలనో! ఇంచుకంతైన యోజంబనేల బాల!

మోహనుడు ననంతుల వీడ్చివేయినను చిన
దురదృష్టవశమునఁ బరిసంగ్రహలోఁ గూడ భవమును
గోలుపోయెను. తన కొకప్రేలు విడిచిన పేనమామురుగు
జగన్నాథుఁ డన్యాయుగ నతనిసా త్రప్రసారించెను.
'పాపమునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తము పెంటనేయకు' నను లోకో
క్తిచొప్పున నవిరకాలముననే వాని దారాపుత్రులు
మరణించిరి. ఇట్లయ్యెను, లోభియగు నా మూర్ఖుడు
భవమును మోహనున కీయలేడు. దిక్కులేని యీ

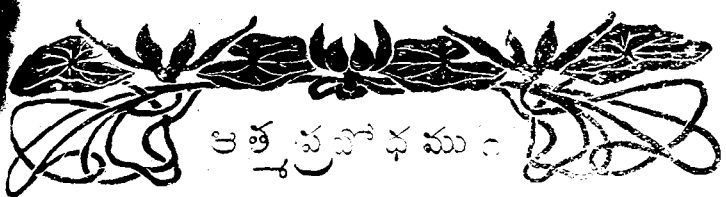
"మోహనండు దుఃఖాధిరేకమున నోటమాటలేక కొయ్యబారి వెనుకకు బడిపోవుచుండెను."

"కల్యాణీ! నీ మామమ్మయ్యవ నరు నన్ను కీడి దివి కేరుమంటివా!" అని చెప్పి-చెప్పి యేర్పుచుండెను. కొన యూపిరితో నన్ను మా మామమ్మ యొకమాటు మోహనని బలుకరింపఁజలంకేక కాని యశక్తయయ్యెను. మామల తోడనే మోహనమ్మ వెలపునైకొని యొకటి కండు కన్నుటిబిందువులకాక ప్రాణములను గూడ విడువెను. ఈ విగతశత్రుఁ డయ్యెను.

వేం డి కోలు

వెలగపూడి దానయ్య పాదం గారు

ద్రాక్షాపాచయ ప్రితికంబుగలకీ, నెంపవానల కొట్టి యుండుటలఁ బ్రహ్లాదవల దుర్వాధకావ్యవేళ, నిగిడిమెనిన్ను వ్యానింపఁజాల నారదుడఁడ నీనామాత్యరంబులఁ, ద్రితీకమునఁ గీర్తింపఁజాల వ్యాసునికాది నీయతులతమహిమంబులఁ, బొగడికావ్యమొనర్చు బావఁజాలఁ తే. గాన, కోడఁ! యోషిక గలకొలంపి, భక్తిభావంబునకొ నిన్నుఁ బ్రస్తుతింతు నన్నుచీనుఁడులవెల్ల నడచిస్తచి, కనుఁగొనికొని కలము నకొ నావుమయ్య!

ఆత్మప్రబోధము

శ్రీ వేంకట పార్వతీశ్వర కవులు

1. ముందు. కానా, ఖర్యోద్రేకమునఁ ప్రకృతిగానముఁ మహాన శ్లోకములఁజవు, మోక్షుట, సర్వజ్ఞుడవీ నఖండితమైనట్లు కవి!
2. నిగి నిచ్చెనల్ నిర్మలఁగలకీ, నీటిలో బాడలు నెమరుకీ మిడమాల్లల నీరు నిండింపఁగలకీ, గగనపుష్పంబులు గాయత్రీ గాలిలో మేడలఁ గట్టింపఁగలకీ, జీవులు దాదాపులు నెయ్యత్రీ భావసంతతికి రూపము గూర్చుగలకీ, నృప్తికిఁ ప్రతిష్ఠాప్త నేయత్రీ ప్రకృతితత్త్వములను బరికింపఁగలకీ, ప్రకృతి మరలఁజేయు ప్రాణశక్తి నవ్యత్రులను ప్రసాదంపఁగలకీ, కవిత, నీకుఁ గలదు గా కవీంద్ర!
3. నిజము మేరువు గాఁగఁ దృణముగా మేరువు, జత్రించి గారడవ చేసి చేసి తిట్లు దీవన గాఁగఁ దిట్టుగా దీవనఁ, బట్టించి చిడుముచున్ పెట్టిపెట్టి కల్లు నిజంబుగాఁ గల్లు గాఁగ నిజంబుఁ, బదరించి చీకాకుఁజీచి నజీచి గణము దోపంబుగా గుణముగా దోపంబు, వెలయుచి లెట్టిబ్బుఁ గొలిపి కొలిపి మాయలాడి ప్రకృతి మరఁగి చెర్లాలలు, నెట్లు లాడుకొన్న నేమిగాని, పాడిదప్పనీకు వరతత్త్వబోధలఁ, బేరు నిలిపికొనఁగఁ గోరితేని.
4. స. ప్రహ్లాదాత్రంబుతోఁ బడపుసానిహారంగు, పొంట్టులంగాకుఁ బొందుచేసి గడసానిపారాణి కాల్లాతోవైష్ణవు, పంగనామాలకు ముగ్ధువైచి ముసలిగడ్డంబుతోఁ బసిబాలచిన్నారి, చెక్కుటబ్బాలకుఁ తెలిమిఁగూర్చి వశ్యమం త్రములతో వైదిదుర్జయపీఠ, వైవర్ధీతులకుఁ జదువునెప్పి ఇచ్చువచ్చిపట్టు లెన్ని యో ప్రకృతులఁ గూర్చి మాడ్చి పాడుకొనుము గాని, పాడిదప్పనీకు వరతత్త్వబోధలఁ, బేరు నిలిపికొనఁగఁ గోరితేని.
5. స. ప్రకృతిబాహ్యప్రలాపమొ విలాసమొ కాంచి, కుక్కిరిగొం బాడుకొను నొకండు ప్రకృతియంతర్వ్యకారమొ వికాసమొ కాంచి, చెలకేగి నృత్యంబు నలుపు నొకఁ ప్రకృతిలో లీనుడై భావనాధీనుడై, హాయిగా గాఁజులు నేయు నొకండు ప్రకృతికి భిన్నుడై ప్రక్రియాఁన్నుండై, యవశుడై యెయిలిక్కు లాడునొకండు